Ідем, ідем в далеку Путь,
І все запитуємо ми:
"Де нам знайти ясну Любов
Серед вселенської пітьми?"
Нам гримить далина:
"У юрбі не шукай,
Як настане весна —
Вирушай в дальній Край…
Поміж бур і погроз,
Поміж рушень основ,
Поміж гуркоту гроз
Знайдеш ясну Любов…"
І знов ідем поміж примар.
Де вороги і де брати?
Яка Любов, який пожар
Дозволить мужність віднайти?
Нам гуркочуть громи:
"Слухай наші слова!"
Поміж мороку й мли
Блискавиця співа:
"Скинь непевність із плеч.
Не залежуйся, встань!
Знайдеш мужності меч
В громі дивних повстань!"
Шумлять бої. Гримить гроза.
Та не вспокоїться душа…
І нас в бою, поміж вогню
Сердечний біль не залиша…
А нечутна струна
Заклика до путі.
Далина, далина
Стеле стежки круті.
Треба гори пройти,
Подолать Висоту…

У безмовності ти
Знайдеш Правду Святу!

Алтай
1962 р.